

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

7

Vragen van het lid **Westerveld** (PvdA) op 27 maart 2006 meegedeeld aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid inzake reïntegratie van personen met een uitwerking op grond van de Inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten.

1

Hoe verhoudt uw mededeling aan de Tweede Kamer¹, dat bij personen aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering (IVA) is toegekend op grond van hoofdstuk 6 van de WIA, bij de claimbeoordeling is geconstateerd dat zij geen «relevante verdien capaciteit» hebben en dat het voor hen bij sociale activering alleen zal gaan om «bevordering van maatschappelijke participatie in het algemeen» zich tot uw eerdere stelling dat er geen bezwaar tegen bestaat dat UWV en IVA-gerechtigde om de tafel gaan zitten om te bezien of er van de resterende 15 of 25 procent verdien capaciteit iets te maken valt (Handelingen Eerste Kamer 1 november 2005, 4-196)?

2

a. Herinnert u zich uw mededeling dat u niet goed kon overzien of een bevoegdheid aan het UWV om een uitzondering te maken voor exceptionele gevallen zich verdraagt

met de strikte aanduiding van beide (WGA/IVA) regimes (Handelingen Eerste Kamer 1 november 2005, 4-196)?

b. Betekent uw onder 1 bedoelde brief aan de Tweede Kamer dat u dit overzicht thans wel heeft en dat het antwoord op de dienaangaande gestelde vraag luidt dat zo'n uitzondering zich niet met deze strikte aanduiding verdraagt?

c. Zo ja, kunt u dit uitleggen? Kunt u in uw antwoord betrekken dat een rechtmatige IVA-gerechtigde – een in termen van de wet «duurzaam en volledig arbeidsongeschikte» – heel wel een resterende verdien capaciteit kan hebben van 20, 30 of 40% van het minimumloon, welke restcapaciteit, evenals zijn ongeschiktheid, «duurzaam» is?

3

Bent u bereid het UWV te vragen een tentatieve berekening te maken van de te verwachten IVA-instroom met enige verdien capaciteit, zij het minder dan 20 procent van hun vroegere verdiensten?

4

Bent u bereid de Commissie Gelijke Behandeling te consulteren over de vraag of een beleidsbenadering, waarin de verdien capaciteit van een IVA-gerechtigde nimmer «relevant» kan zijn in overeenstemming is met het gebod om geen onnodig onderscheid te maken naar handicap?

TK 2005–2006, 30 300 XV, 30 034, 30 118, nr. 91.

Antwoord

Antwoord van de heer **De Geus** (minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid). (Ontvangen 21 april 2006)

1

In de genoemde brief wordt gesproken over «relevante verdien capaciteit». Bij de weergave van het citaat is van belang dat ik daar destijds aan heb toegevoegd dat daarbij echter de overgang van het ene naar het andere regime aan de orde is. Relevant is op dit punt verdien capaciteit die als gevolg van ziekte of gebrek duurzaam minder is dan 20% van het maatmaninkomen. In dat geval voorziet de wet niet in een taak voor het UWV om de uitkeringsgerechtigde actief ondersteuning te verlenen om toegang tot de arbeidsmarkt te bevorderen.

2

Zoals bij het voorgaande antwoord vermeld gaat het dan om personen die kunnen overgaan naar het regime van de WGA. Aan personen zonder of met een kleine resterende

verdiencapaciteit, die uitkering op grond van de IVA genieten, worden geen belemmeringen in de weg gelegd om aan het werk te gaan. Aan hen wordt echter geen actieve ondersteuning geboden, ook niet als een resterende verdiencapaciteit van minder dan 20% van het maatmaninkomen meer dan 20% van het wettelijke minimumloon is. Deze keuze sluit aan bij het advies van de SER over het nieuwe stelsel voor de arbeidsongeschiktheidsregeling. Ook personen met enige, geringe verdiencapaciteit tot maximaal 20% van het oude loon, komen in aanmerking voor de IVA. Gelet op de relatief geringe verdiencapaciteit is aan de IVA geen reïntegratiebevordering verbonden. Dit laat onverlet dat, als de uitkeringsgerechtigde er om vraagt, hij van de arbeidsdeskundige van UWV informatie kan krijgen over de soort functies waarvoor nog enige geschiktheid zou kunnen bestaan en dat hij natuurlijk informatie en voorlichting kan krijgen over de toepasselijke regeling bij werkaanvaarding. Ook kan hij van de reguliere diensten van het CWI gebruik maken, dus registratie als werkzoekende, aanmelding in het bestand van werk.nl, inkijk in de vacaturebestanden en via werk.nl zoeken naar hem aansprekende functies.

3

Gezien het antwoord op de voorgaande vraag zie ik geen aanleiding voor een dergelijke berekening. Ik merk nog op dat de eerste cijfers over de omvang van de instroom in de IVA ter beschikking komen met het eerste kwartaalverslag van het UWV. Die cijfers maken overigens geen onderscheid naar mate van verdiencapaciteit.

4

De IVA is bedoeld voor een specifieke doelgroep, te weten de volledig duurzaam arbeidsongeschikten en heeft tot doel het bieden van een inkomensvoorziening voor deze personen, die niet meer in staat zijn om door middel van arbeid ten minste 20% van het oorspronkelijke verdienvermogen te realiseren. Onderdeel van de IVA is dus niet de actieve bevordering van reïntegratie in betaalde arbeid. Binnen de IVA wordt dan ook geen onderscheid gemaakt naar personen met geen en

personen met een geringe verdiencapaciteit. Om die reden zie ik geen aanleiding hierover advies te vragen aan de Commissie Gelijke Behandeling.